

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 720/2017-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], obaja bytom [REDAKČIA] [REDAKČIA], a [REDAKČIA], [REDAKČIA] zastúpených advokátom JUDr. Vladimírom Stankom, Obrody 25, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 27 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím mestom Rožňava – Mestským zastupiteľstvom v Rožňave pri prejednaní petície označenej ako „Petícia za kompletnú rekonštrukciu miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava – Huta“ z 12. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] a [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], obaja bytom [REDACTED] [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 27 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím (ďalej len „dohovor“) mestom Rožňava – Mestským zastupiteľstvom v Rožňave (ďalej len „mesto“ a „mestské zastupiteľstvo“) pri prejednaní petície označenej nadpisom „Petícia za kompletnú rekonštrukciu miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava – Huta“ z 12. februára 2016 (ďalej len „petícia z 12. februára 2016“).

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že petičný výbor zriadený pri Zariadení pre seniorov Juraja Schoppera n. o. Rožňava-Huta 3454, Rožňava (ďalej aj „zariadenie“), podal 28. septembra 2015 mestu a mestskému zastupiteľstvu petíciu nazvanú „Petícia za kompletnú rekonštrukciu miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava – Huta“ s týmto znením:

«„My, obyvatelia Slovenskej republiky, ale najmä klienti, zamestnanci a návštevníci Zariadenia pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta 3454, Rožňava 048-01, na základe čl. 27, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na základe zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve vyzývame mesto Rožňava, aby urýchlene pristúpilo ku komplexnej rekonštrukcii miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta 3454, Rožňava 048 01, zapísanej na liste vlastníctva Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, okres [REDACTED] obec [REDACTED] katastrálne územie [REDACTED] na liste vlastníctva [REDACTED] parcelné číslo [REDACTED]. Spomínaná prístupová cestná komunikácia je v dezolátnom stave. Predmetnou cestou sa zo zariadenia prepravujú do zdravotníckych zariadení osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Rovnako

do zaradenia prichádzajú zamestnanci aj návštevníci za svojimi príbuznými. Samotný technický stav cestnej komunikácie spôsobuje nielen závažné poškodenie vozidiel, ktoré cez ňu prechádzajú, ale môže spôsobiť aj dopravné nehody. Za kvalitu miestnych komunikácií v majetku mesta zodpovedajú príslušné samosprávne orgány a ich predstavitelia. Nie je v silách a ani v záujme nás občanov SR, ktorí touto cestou často prechádzame, vystavovať naše životy, alebo náš majetok ťažkému poškodeniu. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadame, aby sa príslušné samosprávne orgány začali urýchlene zaoberať zásadnou rekonštrukciou miestnej komunikácie spájajúcou mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta.“» (ďalej aj „petícia z 28. septembra 2015“).

Mesto prípisom č. 5507/2015 z 1. decembra 2015 oznámilo, že petícia z 28. septembra 2015 bola prerokovaná mestským zastupiteľstvom 26. novembra 2015, tejto petícii nevyhovelo a uložilo „mestskému zastupiteľstvu pokračovať v rokovaníach so spoluvlastníkmi tak, aby bolo možné využiť európske fondy na rekonštrukciu cesty“.

Dňa 15. februára 2016 petičný výbor podal mestu – mestskému zastupiteľstvu petíciu z 12. februára 2016 nazvanú „Petícia za kompletnú rekonštrukciu miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava – Huta“ v tomto znení:

«My, obyvatelia Slovenskej republiky, ale najmä klienti, zamestnanci a návštevníci Zariadenia pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta 3454, Rožňava 048 01, na základe čl. 27, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na základe zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve vyzývame mesto Rožňava, aby urýchlene pristúpilo ku komplexnej rekonštrukcii miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta 3454, Rožňava 048 01, zapísanej na liste vlastníctva Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, okres [REDAKOVANÉ] obec [REDAKOVANÉ] katastrálne územie [REDAKOVANÉ] na liste vlastníctva [REDAKOVANÉ] parcelné číslo [REDAKOVANÉ] Predmetná cesta je miestnou komunikáciou, ktorá je vo vlastníctve mesta Rožňava. Okresný úrad Rožňava ako riadiaci kontrolný orgán vo vzťahu k mestu Rožňava vo svojom vyjadrení sp. zn. OU-RV-2015/011268-003 zo dňa 25. 10. 2015 uviedol: „Charakter cesty – či je

cesta účelová alebo miestna určí jej vlastníka ktorým je v danom prípade Mesto Rožňava. Závady v zjazdnosti miestnych a účelových komunikácií sú povinní odstraňovať ich vlastníci.“ Mesto Rožňava v kolaudačnom rozhodnutí sp. zn. 1398/2012-03 zo dňa 30. 3. 2013 ktorým povolilo užívanie stavby Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o.: uviedlo: „Prístup pre motorové vozidlá je z novo vybudovanej vnútroareálovej komunikácie na pozemku p. č. [REDAKOVANÉ] ktorá je napojená na miestnu komunikáciu smer Gulyapalag. Spomínaná prístupová cestná komunikácia je v dezolátnom stave. Predmetnou cestou sa zo zariadenia prepravujú do zdravotníckych zariadení osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Rovnako do zariadenia prichádzajú zamestnanci aj návštevníci za svojimi príbuznými. Samotný technický stav cestnej komunikácie spôsobuje nielen závažné poškodenie vozidiel, ktoré cez ňu prechádzajú, ale môže spôsobiť aj dopravné nehody. Za kvalitu miestnych komunikácií v majetku mesta zodpovedajú príslušné samosprávne orgány a ich predstavitelia. Nie je v silách a ani v záujme nás občanov SR, ktorí touto cestou často prechádzame, vystavovať naše životy, alebo náš majetok ťažkému poškodeniu. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadame, aby sa príslušné samosprávne orgány začali urýchlene zaoberať zásadnou rekonštrukciou miestnej komunikácie spájajúcou mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta.»

Mesto prípisom č. 1666/2016 z 3. marca 2016 oznámilo zástupcovi petičného výboru, že petícia z 12. februára 2016 bola prerokovaná mestským zastupiteľstvom 25. februára 2016. Mestské zastupiteľstvo petícii z 12. februára 2016 nevyhovelo „a trvá na uznesení č. 237/2015. Mesto Rožňava odporučilo obrátiť sa s požiadavkou na riešenie zlého stavu cesty aj na ďalšieho spoluvlastníka lesnej investičnej cesty na [REDAKOVANÉ] cirkev, [REDAKOVANÉ]“. Predmetný prípis bol zástupcovi petičného výboru (sťažovateľovi v 1 rade, pozn.) doručený 11. marca 2016.

Sťažovatelia následne v sťažnosti uvádzajú príslušnú právnu úpravu – ustanovenia zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 85/1990 Zb.“) a tiež relevantnú judikatúru ústavného súdu (II. ÚS 44/2000, III. ÚS 4/08, III. ÚS 266/08, PL. ÚS 42/95, I. ÚS 38/94, II. ÚS 45/94).

V súvislosti s petíciou z 28. septembra 2015 sťažovatelia namietajú, že mestské zastupiteľstvo ako orgán verejnej moci „a/ nezistil skutkový stav veci, b/ neskúmal súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom, c/ neoznámil výsledok prejednávania petície do 30 pracovných dní od doručenia petície alebo od odstránenia jej nedostatkov zástupcovi a ani písomne neoznámil zástupcovi, že petícia sa vybaví v lehote najneskôr do 60 pracovných dní, d/ neumožnil vystúpiť počas prerokovania petície zástupcovi a členom petičného výboru, e/ nezverejnil výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle“.

Sťažovatelia namietajú, že mestské zastupiteľstvo pri prejednaní petície z 28. septembra 2015 nezistilo skutkový stav veci predovšetkým vo vzťahu k prístupovej ceste. Podľa vyjadrenia mestského zastupiteľstva má ísť o lesnú investičnú cestu, pričom sťažovatelia preukazujú, že ide o miestnu komunikáciu. Mesto zverejnilo na webovej stránke správu, v ktorej uviedlo, že «komunikácia ktorá vedie k zariadeniu pre seniorov Juraja Shoppera n. o. i odbočka z hlavnej cesty pred obcou [REDAKOVANÉ] nie je miestnou komunikáciou v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Do siete miestnych komunikácií nikdy nebola zaradená. Predmetná cesta je lesnou investičnou cestou „Rožňavská dolina“. V dĺžke 7,8 km so spoluvlastníckym podielom [REDAKOVANÉ] ktorý prešiel do vlastníctva mesta dohodou zo dňa 24. 6. 2009 od [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na základe zákona č. 122/2004 Z. z. a predovšetkým slúži na obhospodarovanie lesa. Ďalším spoluvlastníkom lesnej cesty je [REDAKOVANÉ] cirkev, [REDAKOVANÉ] podielom [REDAKOVANÉ].».

Sťažovatelia uvádzajú skutočnosti, ktorými preukazujú, že mestské zastupiteľstvo nezistilo dostatočne skutkový stav veci. Poukazujú na to, že «Okresný úrad Rožňava ako riadiaci kontrolný orgán vo vzťahu k mestu Rožňava vo svojom vyjadrení sp. zn. OU-RV-2015/011268-003 zo dňa 25. 10. 2015 uviedol: „Charakter cesty – či je cesta účelová alebo miestna určí jej vlastník ktorým je v danom prípade Mesto Rožňava. Závady v zjazdnosti miestnych a účelových komunikácií sú povinní odstraňovať ich vlastníci.“ Z uvedeného stanoviska teda jednoznačne vyplýva, že majiteľom cesty je mesto Rožňava. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z katastra nehnuteľností – výpisu z listu vlastníctva číslo

██████████a pripojenej informatívnej kópie z mapy... Mesto Rožňava v kolaudačnom rozhodnutí sp. zn. 1398/2012-03 zo dňa 30. 3. 2013, ktorým povolilo užívanie stavby Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. uviedlo: „Prístup pre motorové vozidlá je z novo vybudovanej vnútroareálovej komunikácie na pozemku p. č. ██████████ ktorá je napojená na miestnu komunikáciu smer Gulyapalag. Z predmetného dôkazu teda jednoznačne vyplýva, že komunikácia vedúca k zariadeniu pre seniorov Juraja Shoppera n. o. je miestnou komunikáciou. Poznnamenávam, že bez toho, aby komunikácia vedúca k zariadeniu bola zaradená do siete miestnych komunikácii nemohol stavebný úrad vydať rozhodnutie o užívaní stavby.».

Sťažovatelia ďalej argumentujú tým, že podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb. bolo mestské zastupiteľstvo povinné skúmať súlad alebo rozpor petície s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom, čo sa však podľa sťažovateľov nestalo. Mesto „odmietlo petíciu bez toho, aby zistilo súlad resp. nesúlad obsahu petície s právnymi predpismi. Mestské zastupiteľstvo nebolo oprávnené odmietnuť petíciu nakoľko k takémuto úkonu ho zákon nezmocňuje. Zároveň mesto Rožňava svoje stanovisko riadne a presvedčivo neodôvodnilo a nepresvedčilo tak osoby, ktoré podali petíciu, o zákonnosti a vhodnosti svojho postupu.“.

Sťažovatelia tiež poukazujú na to, že podľa správy mestského zastupiteľstva petícia z 28. septembra 2015 mu bola doručená 2. októbra 2015. Výsledok vybavenia petície bol petičnému výboru oznámený prípisom z 1. decembra 2015, pričom nebola dodržaná zákonná lehota 30 pracovných dní a petičnému výboru nebolo oznámené predĺženie lehoty o ďalších 30 pracovných dní.

Sťažovatelia tiež namietajú, že mestské zastupiteľstvo neumožnilo vystúpiť členom petičného výboru počas prerokovania petície. Petičný výbor požiadal o oznámenie termínu prerokovania petície, pričom „Mestské zastupiteľstvo listom zo dňa 18. 11. 2015 sp. zn. 5507/2015 oznámilo petičnému výboru, že konanie mestského zastupiteľstva sa začína o 9.00 hod a presný čas prejedania petície nie je určený. V priebehu konania mestského zastupiteľstva požiadal člen petičného výboru o možnosť vystúpiť a to v čase o 13.00 hod.“

Primátor však odmietol poskytnúť možnosť na vystúpenie zástupcovi petičného výboru a ďalším členom s tým, že ak by prejednal petíciu porušil by procedurálny poriadok.“.

Sťažovatelia ďalej namietajú, že mesto neuverejnilo výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle, čím došlo k porušeniu § 5 ods. 7 zákona č. 85/1990 Zb.

Vo vzťahu k vybaveniu petície z 12. februára 2016 sťažovatelia argumentujú tým, že mestské zastupiteľstvo „*a/ nezistilo skutkový stav veci, b/ neskúmalo súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom, c/ neprejednalo petíciu za prítomnosti členov petičného výboru, d/ neumožnilo vystúpiť počas prerokovania petície zástupcovi a členom petičného výboru, e/ nezverejnilo výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle“.*

Sťažovatelia namietajú, že petícia z 12. februára 2016 obsahuje nové skutočnosti, preto mestské zastupiteľstvo nemohlo postupovať pri vybavení tejto petície postupom podľa § 5b zákona č. 85/1990 Zb. Sťažovatelia poukazujú na text petície z 12. februára 2016 a argumentujú, že obsahuje nové skutočnosti – obsahuje stanovisko Okresného úradu Rožňava a tiež citáciu kolaudačného rozhodnutia mesta, ktorým povolilo užívanie zariadenia. Vzhľadom na tieto nové skutočnosti v petícii z 12. februára 2016 bolo povinnosťou „*mesta Rožňava postupovať v súlade s ust. § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb... prešetriť a vybaviť petíciu tak, aby zistil skutočný stav veci, jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Teda napriek tomu, že petícia... zo dňa 12. 2. 2016 u obsahovala nové skutočnosti, mestské zastupiteľstvo ho neprešetrilo a trvalo na svojom uznesení č. 237/2015 zo dňa 26. 11. 2015.*

... Mesto Rožňava odmietlo petíciu bez toho, aby zistilo súlad resp. nesúlad obsahu petície s právnymi predpismi. Mestské zastupiteľstvo nebolo oprávnené odmietnuť petíciu nakoľko k takémuto úkonu ho zákon nezmocňuje. Zároveň mesto Rožňava svoje stanovisko riadne a presvedčivo neodôvodnilo a nepresvedčilo tak osoby, ktoré podali petíciu, o zákonnosti a vhodnosti svojho postupu.

Mestské zastupiteľstvo v Rožňave prejednalo petíciu zo dňa 12. 2. 2016... bez prítomnosti členov petičného výboru, pričom deň prejednávania petície petičnému výboru

neoznámilo... prejednaním petície zo dňa 12. 2. 2016 bez prítomnosti členov petičného výboru došlo k zmareniu účelu petičného práva ktorého zakotvenie malo umožniť aktívny dialóg s občianskou spoločnosťou.

... Napriek zákonnej povinnosti zakotvenej v § 5d ods. 3 zákona č. 85/1990 Zb... Mestské zastupiteľstvo v Rožňave neumožnilo vystúpiť zástupcovi a členom petičného výboru počas prerokovania petície.

... mesto Rožňava Mestské zastupiteľstvo v Rožňave nezverejnilo výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle. Pri lustrácii na webovej stránke mesta Rožňava bolo zistené, že mestské zastupiteľstvo mesta Rožňava na svojom webovom sídle nezverejnilo výsledok vybavenia petície zo dňa 12. 2. 2016.“.

K namietanému porušeniu práva na prístupnosť podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) dohovoru poukazujú sťažovatelia na priloženú fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva, že prístupová cesta je „v značne poškodenom stave. Po označenej miestnej komunikácii zariadenie prepravuje do nemocníc zdravotne ťažko postihnutých občanov a niekedy aj vo vážnom zdravotnom stave. Situácia dospela do štádia, že aj vodiči sanitiek odmietajú prepravovať zdravotne ťažko postihnuté osoby napr. na dialýzu do nemocnice v [REDAKOVANÉ].

... tým, že mesto Rožňava – Mestské zastupiteľstvo v Rožňave neprejednalo petíciu... zákonným spôsobom a zároveň odmietlo identifikáciu a odstraňovanie prekážok a bariér brániacich prístupnosti cesty vedúcej k Zariadeniu pre seniorov Juraja Shoppera n. o. porušilo článok 9 písm. a/ Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím.“.

Na tomto základe sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«1/ Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami pri prejednaní petície Mestom Rožňava – Mestským zastupiteľstvom v Rožňave nazvanej „Petícia za kompletnú rekonštrukciu miestnej komunikácie spájajúcej mesto Rožňava a Zariadenie pre seniorov Juraja Shoppera n. o. Rožňava-Huta.“ zo dňa 12. 2. 2016 upravené v čl. 27 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prístupnosť upravené v článku 9 písm. a/ Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím porušené bolo.

2/ Súd zrušuje uznesenie Mesta Rožňava – Mestského zastupiteľstva v Rožňave č. 237/2015 a vracia tomuto orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

3/ Súd priznáva finančné zadostučinenie pre sťažovateľov [REDAKOVANÉ] vo výške 3 000,- eur, [REDAKOVANÉ] vo výške 3 000,- eur a pre [REDAKOVANÉ] vo výške 3 000,- eur.»

Pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd zohľadnil „osobitosť veci a dôvody, pre ktoré bolo porušené petičné právo a právo na prístupnosť, hlavne následky porušenia týchto práv pre podávateľov sťažnosti... závažné pochybenie mesta Rožňava s negatívnym dosahom na sťažovateľov... aj aroganciu zástupcov mesta Rožňava pri prejednávaní petície, keď napriek žiadostiam zdravotne ťažko postihnutých občanov týmto mestské zastupiteľstvo neposkytlo priestor na prezentáciu svojich názorov“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy

zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu, resp. jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Ústava vo svojom čl. 27 ods. 1 zaručuje každému petičné právo, ktoré vymedzuje tým spôsobom, že každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami. Takto vymedzené subjektívne právo je priamo aplikovateľné (I. ÚS 38/94), v rovine zákonnej je však jeho výkon ďalej upravený predovšetkým zákonom č. 85/1990 Zb. Ústavný súd sa vo svojej doterajšej judikatúre zaoberal obsahom uvedeného základného práva, pričom vymedzil niektoré jeho komponenty tak vo fáze zostavovania petície (pozri II. ÚS 44/00), ako aj vo vzťahu k jej vybaveniu (pozri napr. III. ÚS 4/08, III. ÚS 266/08, IV. ÚS 409/2010, IV. ÚS 532/2011).

Ústavný súd vo svojej judikatúre už vyslovil právny názor, podľa ktorého petičné právo ako základné právo zahrnuté do politických práv predstavuje jednu z foriem priamej demokracie. Je jedným z prostriedkov, prostredníctvom ktorých dochádza k uplatneniu princípu suverenity občanov zakladajúceho ich legitímny nárok zúčastňovať sa na správe vecí verejných (napr. PL. ÚS 42/95).

Základné právo jednotlivca obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi,

sťažnosťami zaručuje fyzickým osobám, ale aj právnickým osobám nikým nerušený výkon petičného práva aj s prihliadnutím na čl. 2 ods. 3 ústavy za predpokladu, že nie sú prekročené jeho medze určené v čl. 27 ods. 2 a 3 ústavy (petíciou nemožno vyzývať na porušovanie základných práv a slobôd ani zasahovať do nezávislosti súdu).

Aj vzhľadom na skutočnosť, že základné právo zaručené v čl. 27 ods. 1 ústavy nie je vymenované medzi základnými právami, ktorých sa v zmysle čl. 51 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré tieto práva vykonávajú, možno petičné právo charakterizovať ako právo aplikovateľné priamo z ústavy, t. j. základné právo na bezprostrednú realizáciu ktorého nie je potrebné prijatie príslušného zákona.

Ak však takýto zákon existuje (v danom prípade ide o zákon č. 85/1990 Zb.), je bez akýchkoľvek pochybností potrebné postupovať podľa neho, prihliadajúc pritom na generálne interpretačné pravidlo, v zmysle ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou (ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre vyvodzuje toto pravidlo predovšetkým z čl. 152 ods. 4 ústavy, pozn.).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 85/1990 Zb. každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného záujmu alebo iného spoločného záujmu so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami (ďalej len „petícia“) na orgány verejnej moci.

Zákon č. 85/1990 Zb. vo všeobecnosti podrobnejšie špecifikuje možnosti realizácie petičného práva (najmä § 1 až § 6). Pre naplnenie petičného práva zaväzuje tento zákon príslušný orgán verejnej moci, aby petíciu prijal a v určenej lehote písomne odpovedal tomu, kto petíciu podal, alebo tomu, kto zastupuje členov petičného výboru. K úplnému naplneniu petičného práva dochádza momentom, keď osoba, ktorá petíciu podala, alebo osoba poverená zastupovať petičný výbor v styku s príslušným orgánom štátu dostala písomnú odpoveď o spôsobe vybavenia petície (obdobne napr. I. ÚS 38/95). Výnimku v tomto smere ustanovuje § 5 ods. 4 zákona č. 85/1990 Zb. zbavujúci príslušný orgán verejnej moci povinnosti prešetriť petíciu v prípade, keď osoba, ktorá petíciu podala,

neodstráni aj napriek výzve v určenej lehote vecné nedostatky petície brániace jej prešetreniu. Ďalšiu výnimku ustanovuje § 5b zákona č. 85/1990 Zb., ktorý umožňuje v prípade obsahovo totožných petícií v tej istej veci oznámiť osobám, ktoré petície podali, stanovisko a spôsob vybavenia pôvodnej petície, v prípade hromadného podávania petícií aj formou oznámenia v periodickej tlači alebo ostatných hromadných informačných prostriedkoch, napr. v miestnej tlači alebo prostredníctvom miestneho rozhlasu.

Orgán verejnej moci, ktorý petíciu prijal, je povinný posúdiť jej obsah. Ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb. určuje orgánu verejnej moci príslušnému na vybavenie petície povinnosť prešetriť a vybaviť petíciu tak, aby zistil skutočný stav veci, jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Výsledok vybavenia petície písomne oznámi do 30 pracovných dní od doručenia petície alebo od odstránenia jej nedostatkov osobe, ktorá petíciu podala. Ak nie je možné vybaviť petíciu v tejto lehote, písomne tejto osobe oznámi, že petícia bude vybavená v ďalšej 30-dňovej lehote.

Uvedené kritériá predstavovali východisko pre posúdenie namietaného porušenia uvedeného základného práva sťažovateľov. S ohľadom na doterajšiu judikatúru ústavného súdu možno zhrnúť, že medzi komponenty ústavou garantovaného petičného práva potom, ako bola petícia podaná, patrí v prvom rade povinnosť prijať petíciu. Pokiaľ podaná petícia spĺňa formálne náležitosti, je orgán verejnej moci, ktorému bola petícia určená, povinný vybaviť ju, teda vecne sa zaoberať jej obsahom v lehote, ktorá neznemožní dosiahnutie jej účelu, a v rozsahu a spôsobom, ktorý vychádza z povahy kompetencie a postavenia orgánu verejnej moci, proti ktorému petícia smeruje, a písomne oznámiť výsledok vybavenia osobe, ktorá ju podala.

Ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na obsahovú súvislosť petície z 28. septembra 2015 a petície z 12. februára 2016 a na argumentáciu v sťažnosti preskúmal ústavnú súladnosť postupu mesta a mestského zastupiteľstva pri prešetrení a vybavení oboch petícií. Vzhľadom na uvedené ústavný súd neskúmal,

či vo vzťahu k petícii z 28. septembra 2015 bola dodržaná lehota dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde od doručenia výsledku prešetrenia tejto petície.

Sťažovatelia namietajú, že mestské zastupiteľstvo pri vybavení petície nepostupovalo podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb., t. j. nezistilo skutočný stav veci, jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Túto námietku odôvodňujú tým, že mestské zastupiteľstvo malo nesprávne vyhodnotiť charakter prístupovej cesty z Rožňavy do zariadenia. Poukazujú na vyjadrenie Okresného úradu Rožňava z 25. októbra a tiež kolaudačné rozhodnutie mesta Rožňava z 30. marca 2013, z ktorých má vyplývať, že prístupová cesta je miestna komunikácia, a nie lesná investičná cesta.

Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že mestské zastupiteľstvo prerokovalo petíciu z 28. septembra 2015 na svojom zasadnutí 26. novembra 2015. Sťažovatelia k sťažnosti priložili správu s názvom „*Petícia za opravu cesty vedúcej k zariadeniu pre seniorov*“, ktorú vypracovala [REDAKOVANÉ] a ktorú predkladá hlavná kontrolórka mesta Rožňava „*pre zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Rožňave dňa 26. 11. 2015*“. Predmetná správa obsahuje informáciu, že 2. októbra 2015 bola Mestskému úradu v Rožňave doručená petícia z 28. septembra 2015. V časti správy označenej ako „*Skutkový stav*“ je bližšie opísaná problematika prístupovej cesty k zariadeniu – obsahuje informáciu o tom, že predmetná cesta je lesnou investičnou cestou, a nie miestnou komunikáciou. Podľa správy táto problematika sa rieši od roku 2013, prebehla provizórna oprava tejto cesty, 19. augusta 2013 sa uskutočnilo stretnutie vlastníkov a užívateľov cesty pre účely „*združenia prostriedkov na vykonanie opravy*“. Rekonštrukciou cesty sa zaoberalo aj mestské zastupiteľstvo 26. júna 2014, ktoré schválilo „*zaradenie opravy cesty... do zoznamu opráv na základe finančných možností mesta Rožňava*“. Správa obsahuje návrh zriadiť vecné bremeno s právom prechodu a uviedla, že mesto Rožňava vykonalo opakovanú provizórnu opravu predmetnej cesty. Uviedla tiež záver, že mesto nemôže vykonať opravu cesty výlučne z vlastných zdrojov, „*preto by bolo potrebné finančné prostriedky združiť, aby mohla byť vykonaná rekonštrukcia lesnej cesty zákonným spôsobom*“.

Obsah predmetnej správy je uvedený aj v oznámení výsledku vybavenia petície uverejnenej 1. decembra 2015 na internetovej stránke mesta www.roznava.sk (stav k 1. decembru 2017, pozn.).

Z predložených podkladov možno takto urobiť záver, že príslušné orgány verejnej moci venovali adekvátnu pozornosť petícii sťažovateľov – primerane zistili skutkový a právny stav a navrhli určité riešenia. Z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že príslušný orgán verejnej moci – mestské zastupiteľstvo a mesto pri prešetrení a vybavení petície postupovali podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb., pričom zisťovali skutočný stav veci a súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Skutočnosť, či všetky skutkové zistenia alebo právne závery v procese prešetrenia a vybavenia petície sú správne, nie je ústavný súd v tomto konaní oprávnený preskúmať. Tento právny záver, t. j. že príslušné orgány verejnej moci postupovali podľa prvej vety § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb., teda obstoja bez ohľadu na skutočný charakter prístupovej cesty k zariadeniu.

Pri uvedenom právnom závere ústavný súd zohľadnil aj predmet petície z 28. septembra 2015, ktorý priamo súvisí s hospodárením mesta s finančnými prostriedkami mesta.

Obec (mesto) je právnickou osobu, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a so svojimi finančnými prostriedkami (čl. 65 ods. 1 ústavy). Obec financuje svoje potreby predovšetkým z vlastných príjmov, dotácií zo štátneho rozpočtu a z ďalších zdrojov [§ 7 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“)]. Základom finančného hospodárenia obce je rozpočet obce, ktorý sa zostavuje na obdobie jedného kalendárneho roka (§ 9 ods. 1 zákona o obecnom zriadení). Obec vedie účtovníctvo podľa osobitného zákona. Ročnú účtovnú závierku obce overuje audítor. Audítor overuje aj ďalšie skutočnosti ustanovené osobitným zákonom (§ 9 ods. 4 zákona o obecnom zriadení). Postavenie rozpočtu obce, jeho tvorbu a obsah, pravidlá rozpočtového hospodárenia, tvorbu a použitie mimorozpočtových zdrojov, spôsob

finančného vyrovnávania medzi obcami, vzťahy k štátnemu rozpočtu a k rozpočtu samosprávneho kraja ustanovuje osobitný zákon (§ 9 ods. 5 zákona o obecnom zriadení).

Z uvedeného vyplýva, že plnenie úloh obce a financovanie potrieb obce sa realizuje predovšetkým finančnými prostriedkami obce. Zákon ustanovuje druhy príjmov obce a zásady, akými sa má obec riadiť pri hospodárení s finančnými prostriedkami (napr. povinnosť obstarat' práce a služby vo verejnom obstarávaní a pod.). Obec vedie účtovníctvo, hospodárenie obce podlieha auditu. Základom finančného hospodárenia obce je rozpočet obce zostavený na obdobie jedného kalendárneho roka. Realizácia konkrétnej potreby v obci je primárne závislá od dostupných finančných zdrojov, od možností obce a od zákonom ustanovených pravidiel hospodárenia a nakladania s finančnými prostriedkami. Spravidla nie je v moci obce realizovať a naplniť všetky potreby jej obyvateľov. Načrtnuté zásady je potrebné zohľadniť aj pri vybavení petície z 28. septembra 2015 – ktorej predmetom je nepochybne z pohľadu určitej skupiny obyvateľov naliehavá a akútna potreba. Vzhľadom na to, že predmet petície súvisí s plnením úloh obce a s jej hospodárením s finančnými prostriedkami, nemožno vnímať obsah základného práva podľa čl. 27 ods. 1 ústavy v tomto smere tak, že naplnením uvedeného základného práva je len také vybavenie petície orgánom verejnej moci, ktorého výsledkom je uspokojenie potreby, ktorá je predmetom petície.

Sťažovatelia ďalej namietajú, že nebol dodržaný postup podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb. v tom, že mesto Rožňava neoznámilo zástupcovi petičného výboru, že petícia bude vybavená v lehote 60 pracovných dní.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že petícia z 28. septembra 2015 bola doručená mestu 2. októbra 2015. Mesto oznámilo petičnému výboru prípisom z 27. októbra 2015, že petícia bude predložená na rokovanie mestského zastupiteľstva 26. novembra 2015. Po prerokovaní petície v mestskom zastupiteľstve mesto oznámilo petičnému výboru prípisom z 1. decembra 2015 výsledok vybavenia petície.

Z uvedených skutočností takto možno urobiť záver, že lehota 60 pracovných dní od doručenia na oznámenie vybavenia petície bola dodržaná. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že mesto formálne neoznámilo zástupcovi petičného výboru, že petícia bude vybavená v dodatočnej lehote 30 pracovných dní – ústavný súd nepovažoval túto námietku za opodstatnenú. Ústavný súd zohľadnil to, že mesto priebežne informovalo petičný výbor o priebehu vybavovania petície – t. j. oznámilo prípisom z 27. októbra 2015, že petícia bude prerokovaná na zasadnutí mestského zastupiteľstva 26. novembra 2015. Z uvedeného prípisu bolo zjavné, že petícia nebude vybavená v lehote 30 pracovných dní. Prípis z 27. októbra 2015 možno takto svojím obsahom a svojimi účinkami považovať za oznámenie podľa § 5 ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb.

Sťažovatelia ďalej namietajú, že petičnému výboru nebolo umožnené vystúpiť na zasadnutí mestského zastupiteľstva, na ktorom bola petícia prerokovaná. Zo sťažnosti vyplýva, že petícia bola zaradená na program zasadnutia mestského zastupiteľstva 26. novembra 2015 s tým, že nebol presne určený čas prerokovania. Zástupcovia petičného výboru žiadali o možnosť vystúpiť o 13.00 h, čo im primátor mesta neumožnil s tým, že *„ak by prejednal petíciu porušil by procedurálny poriadok“*.

Ústavný súd prihliadol na to, že mesto Rožňava informovalo petičný výbor v dostatočnom predstihu o dátume zasadnutia mestského zastupiteľstva, na ktorom bude petícia prerokovaná. Vychádzajúc z toho, že rokovania obecného (mestského) zastupiteľstva sú zásadne verejné (§ 12 ods. 9 zákona o obecnom zriadení), zástupcovia petičného výboru mohli byť prítomní na zasadnutí mestského zastupiteľstva. Zo sťažnosti sa javí, že zástupcovia petičného výboru na zasadnutí mestského zastupiteľstva boli prítomní. Skutočnosť, že primátor mesta neumožnil vystúpiť pri prerokovaní petície zástupcom petičného výboru, možno považovať za porušenie § 5d ods. 3 zákona č. 85/1990 Zb., podľa ktorého ak je petícia podľa odseku 2 určená obecnému zastupiteľstvu, je zastupiteľstvo povinné petíciu prerokovať na svojom zasadnutí a umožniť vystúpiť počas prerokovania petície zástupcovi a členom petičného výboru. Podľa zákonného textu sa ale podmienka povinného prerokovania petície s petičným výborom alebo jeho zástupcami vzťahuje len na petíciu podľa odseku 2, t. j. na petíciu, ktorú podporilo najmenej 1 000 osôb alebo aspoň

8 % osôb oprávnených voliť do orgánov samosprávy obce. V oznámení o výsledku vybavenia petície uverejnenej na stránke www.roznava.sk sa uvádza, že petíciu z 28. septembra 2015 podporilo 213 osôb. Sťažovatelia neuvádzajú v sťažnosti také tvrdenia, ktorými by preukazovali, že bola splnená podmienka, že petíciu podporilo 8 % osôb oprávnených voliť do orgánov samosprávy obce, preto nemožno jednoznačne urobiť záver o tom, či pri prerokovaní petície z 28. septembra 2015 došlo skutočne k porušeniu § 5d ods. 3 zákona č. 85/1990 Zb. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej tiež uviedol, že kritériom posúdenia, či v danom prípade mohlo dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 27 ods. 1 ústavy vo väzbe na prekročenie lehôt ustanovených v § 5 ods. 7 zákona o petičnom práve (v súčasnosti podľa § 5 ods. 5, pozn.), je to, či by v dôsledku toho došlo (mohlo dôjsť) k zmareniu samotného účelu petície (m. m. IV. ÚS 409/2010, IV. ÚS 532/2011). Uvedené pravidlo možno v zásade aplikovať aj na akékoľvek porušenie ustanovení zákona č. 85/1990 Zb., t. j. porušenie zákonnosti v procese prešetrenia a vybavenia petície. Z týchto hľadísk predmetnú námietku sťažovateľov nepovažoval ústavný súd za dostatočný podklad pre záver o porušení základného práva podľa čl. 27 ods. 1 ústavy, pretože ak by aj došlo k porušeniu § 5d ods. 3 zákona č. 85/1990 Zb. spôsobom uvedeným v sťažnosti, toto porušenie by za uvedených okolností – s prihliadnutím aj na predmet petície – nebolo spôsobilé zmarit' samotný účel petície.

Sťažovatelia ďalej namietajú porušenie § 5 ods. 7 zákona č. 85/1990 Zb. tým, že mesto nezverejnilo výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle. Ústavný súd lustráciou na internetovej stránke www.roznava.sk zistil, že 1. decembra 2015 o 14.59 h bolo na tejto stránke publikované „Oznámenie výsledku vybavenia petície“ – dostupné na <<http://www.roznava.sk/peticia-za-opravu-cesty-veducej-k-zariadeniu-pre-seniorov-juraja-shoppera-n-o--roznava--huta-3454--048-01-roznava>> (stav k 1. decembru 2017), ktorého obsahom je oznámenie vybavenia petície z 28. septembra 2015. Vychádzajúc z uvedeného nemožno akceptovať túto námietku sťažovateľov.

Vo vzťahu k petícii z 12. februára 2016 sťažovatelia namietajú, že táto petícia obsahuje nové skutočnosti, preto nemohla byť vybavená spôsobom podľa § 5b zákona č. 85/1990 Zb., t. j. odkazom na spôsob vybavenia pôvodnej petície. Petíciu z 12. februára 2015 bolo potrebné podľa sťažovateľov prešetriť a vybaviť ako novú petíciu, k čomu nedošlo.

Vychádzajúc zo znenia petície z 28. septembra 2015 a petície z 12. februára 2016 – ústavný súd dospel k záveru, že obe petície sa týkajú tej istej veci, t. j. skutkovo vymedzujú tú istú vec verejného alebo iného spoločného záujmu (§ 1 ods. 1 zákona č. 85/1990 Zb.), a to je poukázanie na dezolátny stav prístupovej cesty z mesta k zariadeniu s výzvou mestu, aby tento stav urýchlene riešilo.

Podľa sťažovateľov nové skutočnosti v petícii z 12. februára 2016 predstavuje vyjadrenie Okresného úradu Rožňava z 25. októbra 2015 (sťažovatelia priložili k sťažnosti vyjadrenie Okresného súdu Rožňava s dátumom 20. október 2015, a nie 25. október 2015, pričom obsah k sťažnosti priloženého vyjadrenia zodpovedá jeho vymedzeniu v odôvodnení sťažnosti, ústavný súd preto ponechal dátumové označenie podľa textu sťažnosti, pozn.), ktoré sťažovatelia získali postupom podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, v ktorom osobitne zdôrazňujú stanovisko, podľa ktorého *„Charakter cesty – či je cesta účelová alebo miestna určí jej vlastník, ktorým v danom prípade je Mesto Rožňava. Závady v zjazdosti miestnych a účelových komunikácií sú povinní odstraňovať ich vlastníci.“* Ďalšou novou skutočnosťou má byť aj kolaudačné rozhodnutie mesta z 30. marca 2013 o povolení užívania zariadenia, v ktorom sťažovatelia odkazujú na stanovisko: *„Prístup pre motorové vozidlá je z novo vybudovanej vnútroareálovej komunikácie na pozemku p. č. [REDAKOVANÉ], ktorá je napojená na miestnu komunikáciu smer Gulyapalag.“*

Z uvedeného vyplýva, že novými skutočnosťami sú vymedzené citácie z dvoch dokumentov, ktorými podávatelia petície preukazujú právny charakter prístupovej cesty. Takto ide o právnu kvalifikáciu jedného skutkového aspektu (prístupovej cesty) predmetu

petície – špecifikovanej veci verejného alebo iného spoločného záujmu. Sťažovatelia v sťažnosti takto neuvádzajú nové skutkové okolnosti, ktorými by vymedzovali tú istú vec – t. j. špecifikovanú vec verejného alebo iného spoločného záujmu, ale len dodatočnú argumentáciu, ktorou preukazujú právnu kvalifikáciu prístupovej cesty. Vychádzajúc z obsahu petícií – tieto sú po skutkovej stránke, t. j. vo vymedzení skutkových okolností totožné. Ústavný súd pritom považoval tiež za relevantné, že jednu novú skutočnosť má tvoriť citácia z rozhodnutia, ktoré vydalo mesto pred podaním petície z 28. septembra 2015, pričom mesto je zároveň adresátom petície. Z uvedeného vyplýva, že mesto, prípadne mestské zastupiteľstvo muselo mať vedomosť o predmetnom kolaudačnom rozhodnutí v čase prešetrovania a vybavenia petície z 28. septembra 2015.

Vychádzajúc z uvedeného – s prihliadnutím na charakter nových skutočností – ktoré sa majú týkať len právnej kvalifikácie jedného skutkového prvku predmetu pôvodnej petície a ktorých pôvodcom je z časti adresát petície a ktoré z časti existovali v čase prešetrovania a vybavenia prvej petície, pričom skutkové vymedzenie veci je v oboch petíciách totožné – právny záver mesta, podľa ktorého petícia z 12. februára 2016 je podaná v tej istej veci a neobsahuje nové skutočnosti, nie je arbitrárny a ústavný súd ho považuje za ústavne udržateľný. Vybavenie petície z 12. februára 2016 postupom podľa § 5b zákona č. 85/1990 Zb., t. j. odkazom na spôsob vybavenia petície z 28. septembra 2015, nevedlo k zmareniu účelu petície, preto ani z tohto hľadiska nemožno uvažovať o porušení základného práva sťažovateľov podľa čl. 27 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na uvedené možno podľa názoru ústavného súdu postup mesta a mestského zastupiteľstva smerujúci k vybaveniu petície z 28. septembra 2015 a petície z 12. februára 2016, ktorý nezmaril účel týchto petícií, považovať za postup zodpovedajúci zákonu o petíciách a rešpektujúci obsah základného práva vyplývajúceho z čl. 27 ods. 1 ústavy, a teda v konečnom za ústavne konformný.

Sťažovatelia ďalej namietajú porušenie práva na prístupnosť podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) dohovoru, ku ktorému má dochádzať tým, že napr. vodiči sanitiek odmietajú odvieť obyvateľov zariadenia – často osoby s ťažkým zdravotným postihnutím –

do a zo zdravotníckeho zariadenia a pod. Ústavný súd nespochybňuje, že prístup do zdravotníckeho zariadenia dopravnými prostriedkami je problémový, a preto najmä zdravotne postihnuté osoby vnímajú tento dlhodobý neriešený problém osobitne citlivo.

K namietanému porušeniu práva na prístupnosť podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) dohovoru ústavný súd uvádza, vychádzajúc z toho, že postup mesta a mestského zastupiteľstva pri vybavení petície z 28. septembra 2015 a petície z 12. februára 2016 bol ústavne konformný, že ide o postup, ktorým nemohlo dôjsť ani k namietanému porušeniu tohto ich práva. Navyše sa javí, že medzi namietaným porušením označeného práva a postupom mesta a mestského zastupiteľstva pri vybavovaní petícií nemôže byť vzájomná príčinná súvislosť. Výsledok vybavenia petícií nemá totiž priamy a bezprostredný vplyv na zjazdnosť prístupovej cesty. Navyše mesto a mestské zastupiteľstvo napriek tomu, že petície zamietli, deklarovali kroky – napr. rokovanie so spoluvlastníkmi, ako aj snahu o získanie peňazí z európskych fondov, ktorými sa snažia získať prostriedky na zabezpečenie zjazdnosti prístupovej cesty. Rovnako tak v oznámení o vybavení petície uverejnenej na webovom sídle mesto uviedlo, že vykonalo opakované provizórne opravy prístupovej cesty v rámci existujúcich finančných možností s cieľom zlepšiť jej zjazdnosť, čím vykonalo určité opatrenia smerujúce k efektívnej realizácii práva na prístupnosť podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) dohovoru.

Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2017